

Девизна пъсень на Старозагорската „дѣтска музикална китка“.¹⁾.

Сладкопѣвчета сме ние —
Крѣхки, мѣнички дѣца,
За родина — майка мила,
Биять нашите сѣрца.

Съ пѣсни сладки, гласовити,
Съ пѣсни чудни — пламъ и жаръ,
Топлимъ, сгрѣваме душитѣ,
Веселъ правимъ младъ и старъ.

Съ пѣсни ние ще растеме,
И духътъ си ще калимъ,
Съ тѣхъ въ живота ний ще влѣземъ,
Злото съ тѣхъ ще побѣдимъ.

Люб. Бобевски.

Дѣдо и баба.

(Народна приказка).

Живѣли дѣдо и баба. Имали си тѣ котка, куче, овчица и кравичка. Научилъ се вѣлкътъ, че у дѣдовата кѣщичка ядене много има, дошълъ и заговорилъ :

— Дѣдо, дай ми бабата!

Дѣдото изтрѣпналъ. Жално му е за бабата: далъ вмѣсто нея котката.

1) Сложена на музика отъ ржководителя на сѫщата „Китка“ г. Т. К. Пѣндин.